

SUZAN HANIM'IN BAHÇESİ

Uzun Metraj Film Senaryosu
Proje Dosyası

Yazan&Hazırlayan:
Eda Bebek
edabebek.95@gmail.com

sinopsis

Suzan(65) akıllı fikri “bahçesindeki yabani otlardan kurtulmak” olan, yazlık evinde tek başına yaşayan emekli bir öğretmendir. Yanındaki satılık eve taşınan sevgililer Gülben(37) ve Tarık’ın(40) arasındaki aşka tanık olmak Suzan’a geçmişte eşiyle(Yavuz) yaşadıklarını sorgulatır.

Suzan günlerini geçmişi hatırlayarak ve bahçesiyle uğraşarak geçirmektedir; bahçe bakımını öğrenmeye çalışırken Levent(66)’le tanışır. Eşini soranlara Yavuz’u(67) kaybettiğini söylemektedir. Gerçekte Yavuz bir sene önce Suzan’ı terk etmiştir. Kızı Gaye(40) ve oğlu Giray(35), Suzan’ın Yavuz’la yüzleşip olan biteni kabullenmesini sağlarlar.

Suzan’ın kendi haline bıraktığı bahçeyi yabani otlar sarmış, bu otlar rengarenk çiçekler vermiştir. Gülben ve Tarık evlenirler, Suzan ise hayatını kontrol etmeye çalışmaktan vazgeçip akışına bırakmaya karar verir.

KARAKTERLER

SUZAN

oyuncu önerim: Sumru Yavrucuk

- 65 yaşında
- Emekli matematik öğretmeni
- Mükemmelliyetçi, kontrol delisi
- Ailesi hayatta her şeyden önemli
- 23 yaşında Yavuz'la evlenmiş;
- 25 yaşında kızı Gaye'yi,
- 30 yaşında oğlu Giray'ı doğurmuş.
- Bütün hayatı planladığı gibi gitmiş,
bir sene öncesine kadar.
- Bahçesini düzenleme çabası
hayatını eski düzenine koyma
isteğinin bir tezahürü.

GÜLBEN

oyuncu önerim: Ceren Moray

- 37 yaşında.
- Suzan'ın yeni komşusu.
- Fakir bir ailede eziyet görerek büyümüş, lise mezunu bir kadın.
- Ergenliğinden beri kuaförlerde çalışmış, manikür pedikür yapmış.
- Tarık'ın sevgilisi, ona aşık.
- Çok iyi kalpli, neşeli, cilveli bir kadın.
- Suzan'ı ablası gibi görüyor ve seviyor.
- Kendini yetersiz ve eksik görüyor, hayatında kimse ona hak ettiği değeri vermemiş, Tarık'la tanışıncaya dek.
- Suzan'ın bütün önyargılarını kıran kişi.

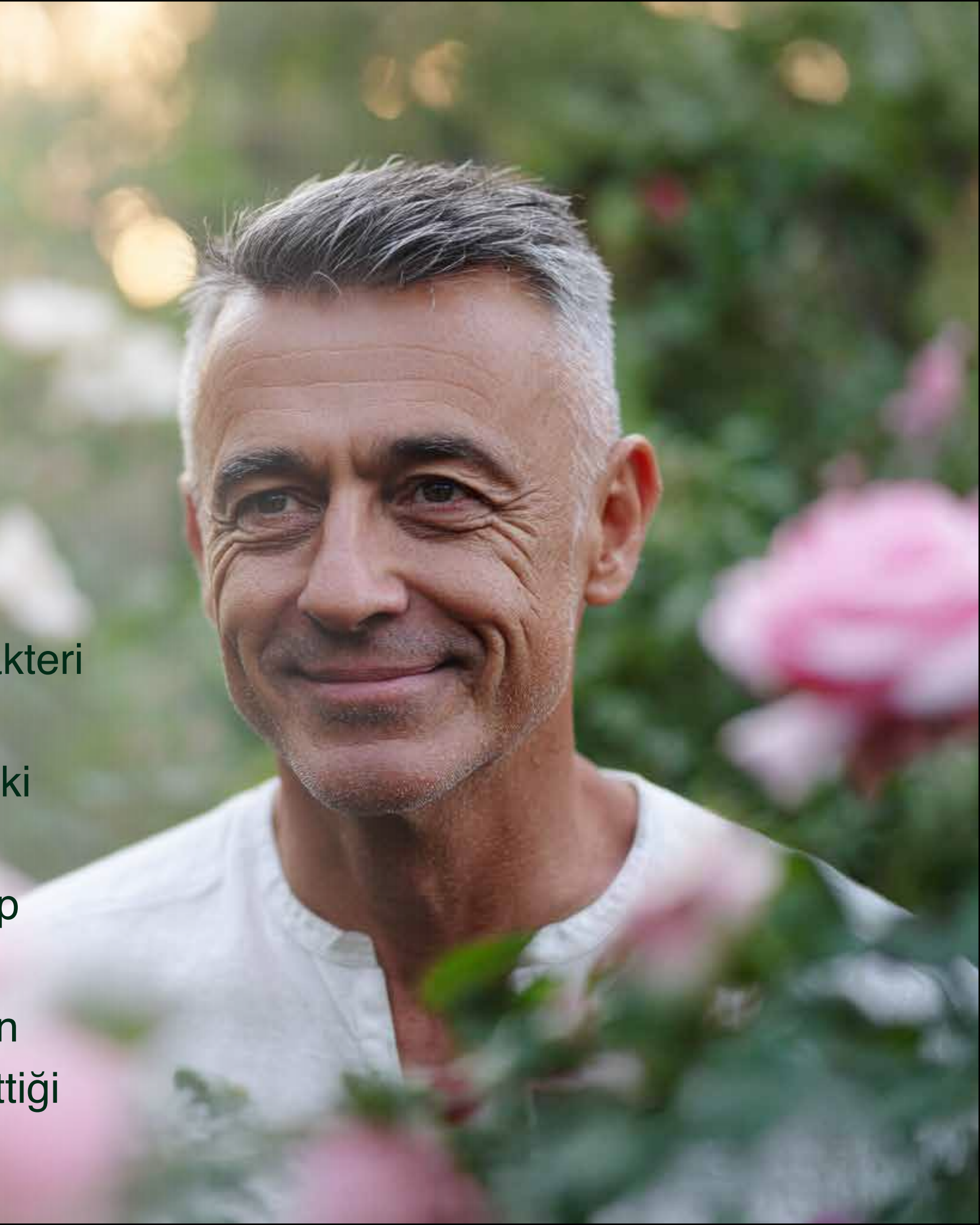
TARIK

- 40 yaşında
- Suzan'ın yeni komşusu.
- Gülben'in sevgilisi, ona aşık.
- Zengin bir ailenin hor görülerek büyümüş küçük oğlu.
- Kibar, iyi kalpli, iyi eğitilmiş.
- Ailesinin kibrine ve hırsına rağmen hırssız ve keyfine düşkün bir adam.
- İstanbul'da restoran işletiyor.
- Ailesi onaylamamasına rağmen Gülben'le evlenmeye karar veriyor. Ailesine kafa tutabilecek kadar sağlam karakterli.

YAVUZ

- 67 yaşında
- Suzan'ın eski eşi.
- Mali müşavir
- Özgür ruhlu bir adam, fakat bütün ömrünü Suzan'ın kurallarına göre yaşamış.
- Ailesine bağlı, dürüst bir adam. Fakat karakteri Suzan'la taban tabana zıt.
- Suzan'la ayrılmadan önce yazlık evlerindeki bahçeleriyle ilgileniyormuş.
- Suzan'la arkadaşlarının aracılığıyla tanışıp aşık olmadan ama severek evlenmişler.
- Suzan'ın gergin mizacından sonra Ayşen'in hayatla barışıklığı, hayatında ihtiyaç hissettiği tutumu göstermiş Yavuz'a.

AYŞEN

- 60 yaşında
- Suzan'ın eski komşusu
- Emekli memur
- 3 kız kardeşin en küçüğü ve tek bekar olanı
- Yıllarca yaşlı ve hasta anne ve babasına bakmış, tüm hayatını başkaları için yaşamış, artık kendisi için yaşamaya karar vermiş.
- Aklına estiği gibi yaşıyor.
- Hayatı boyunca hiç evlenmemiş.
- Yavuz boşanıncaya kadar Yavuz'la arkadaştan öte hiçbir şey yaşamamış, Suzan'la olan arkadaşlığını bozmak istememiş
- Yavuz'un Suzan'dan sonraki eşi.

LEVENT

- 66 yaşımda.
- Suzan Hanım'ı beğeniyor.
- Emekli doktor.
- Gençliğinde bir kere evlenmiş, çocuk istemediği için boşanmışlar.
- Çocuđu yok.
- Yazlık evinde yaşıyor, bahçesiyle ilgileniyor.

MAHMUT

- 35 yaşımda.
- Nergis Sitesi'nin bekçisi/görevlisi.
- Lise mezunu.
- Bekar.
- Gaye'yi beğeniyor.

GAYE

- 40 yaşımda.
- Suzan ve Yavuz'un kızı.
- Mimar.
- 8 yaşımda bir kızı var, Lidya.
- Buğra'yla 9 yıllık evli, ama boşanma arifesinde.
- Suzan'ın sıkı disipliniyle büyümüş, ve hayata kurallarla bağlanmaktan sıkılmış.

LİDYA

- 8 yaşında.
- Gaye ve Buğra'nın kızı.

GİRAY

- 35 yaşında
- Suzan ve Yavuz'un oğlu.
- İşletme mezunu, kurumsal bir şirkette çalışıyor.
- Rahat, eğlenceli bir tip.
- Ailenin arabulucusu.
- Aşık olmuş ve evlenmek istiyor, bu yüzden ailesini yeniden bir araya getirmeye çalışıyor.

BUĞRA

- 42 yaşında.
- Gaye'nin eşi.
- Mimar.
- Gaye'yi aldatmış,
boşanma arifesindeler.

senarist görüşü

Uzun süredir bir yetişkin olarak kendi ayaklarımın üstüne basmanın yolunu arıyorum; fakat şimdiye kadar yaptığım hiçbir plan, kurduğum hiçbir hayal gerçekleşmedi. Sonunda öğrendim ki hayat bizim planlarımıza göre yürümez... Sonra şunu düşündüm: ya tam tersi olsaydı? Ya ben hayatının başında, hiçbir planı yolunda gitmeyen umutlu birisi olmasaydım da; hayatı boyunca her şey planladığı gibi giderken birden bütün planları alt üst olan yaş almış bir kadın olsaydım...

Gençken ve henüz bir düzen kurmamışken hayal kırıklığına alışmak kolay; ya bir ömür boyunca uğruna çabaladığın bütün planlar alt üst olursa? Suzan'ın yıllardırilmekilmek ördüğü hayat, sonunda rahat nefes alacağı emeklilik zamanı geldiğinde kocası tarafından terk edilmesiyle alt üst oluyor. Hayatı boyunca hep doğru bildiğini yapmış ve bunun hep karşılığını görmüş olan Suzan birdenbire yapayalnız kalınca, inandığı her şey ve herkes tarafından ihanete uğramış hissediyor.

Hayatı boyunca başına gelen her şeyi kontrol edebilmiş bir kadın olmak... Hayatının kontrolünü bir türlü eline alamayan benim gibi birinin özeneceği bir durumdur belki, fakat her şeyi kontrol etmek, başına gelen her şeyden sorumlu hissetmeyi de beraberinde getirir. Bu bir lütuf gibi görünse de bir lanettir aslında. Her şeyi kontrol etme sorumluluğunu üstlenmek, hayatın içinde özgürce süzülmemizi engeller. Bu düşüncemi bana hiç benzemeyen, hayatının bambaşka bir noktasındaki bir karakter üzerinden anlatma fikri bana çok çekici geldi.

İlk defa ana karakterin yaşça benden çok büyük olduğu bir senaryo yazdım. Annemin dört kız kardeşi olması sebebiyle hayatım bu yaşlardaki kadınları gözlemleyerek geçti. Suzan'ı sadece yazmadım, Suzan'ı tanıyorum. Tanıdığım bütün yetişkin kadınlarda Suzan'dan bir parça var.

Ülkemizde ve belki de tüm dünyada hayatın sorumluluğunu ailede en çok kadınlar taşıyor, bu yüzden ki kadınlar sadece kendinin değil, ailedeki herkesin hayatını yönlendirmek konusunda yükümlü hissediyor. Doğmamızı, beslenmemizi, büyümemizi; sağlıklı ve zinde bir hayat yaşamamızı sağlayan kişi çoğu ailede kadınlar. Suzan'ın kimliğinin en büyük parçasını da bir kadın olarak fark etmeden gönüllü bir şekilde yüklendiği sorumluluklar oluşturuyor.

Suzan'ın bahçesi hayatını temsil ediyor. Hikaye başladığında ne yaparsa yapsın hayatını istediği düzene sokamıyor Suzan. Hikayenin sonunda, bahçedeki yabancı otların çiçek açabildiğini ve solan gülleri kesmenin bazen yenilerine yer açmak için en iyi yol olduğunu öğreniyor. Suzan'ın benimsemek zorunda kaldığı kabullenici tavır her yaştaki izleyiciyi ilgilendiren bir yaklaşım diye düşünüyorum. Bazen hayat istediğimiz gibi gitmez, ama bundan ne biz suçluyuzdur ne de planlarımızı alt üst edenler suçludur. Bazen bazı şeyler olur, ve bize kabullenmek düşer. Yaşamak öngörülemeyen, mantığımızla kendimize çizdiğimiz sınırların içine sığmayan bir deneyimdir. Belki de böyle olması kontrol edilebilir olmasından çok daha heyecan vericidir.

ben kimim?

1995 yılında Bursa'da doğdum. Lise eğitimim için İstanbul'a taşındım, Boğaziçi Üniversitesi'ndeki sosyoloji lisansımı 2019 yılında tamamladım. Reklam setinde stajyer reji asistanlığı, bazı internet sitelerinde film yazarlığı yaptım. Hayalim senarist olmaktı, fakat ne kadar uğraşırsam uğraşayım profesyonel olarak senaristlik yapmak için kendime bir başlangıç noktası bulamadım. 2020 yılında pandeminin başlaması ve setlerin durdurulmasıyla beraber senaristlik yapma hayalimin peşinden gitmenin faydasız olacağına karar verip kendime yeni bir yol çizmek istedim. 2021 yılında yeniden üniversite sınavına girerek Bilgi Üniversitesi'nde Görsel İletişim Tasarımı bölümünde %100 burslu olarak okumaya başladım.

İstanbul Ansiklopedisi isimli Netflix dizisinde yönetmenin asistanlığını yaptım. 2023 yılında 3. Luma Kısa Film Festivali'nde 'Hep Aklımda' isimli senaryomla Uzun Metraj Senaryo Mansiyon Ödülü'nü aldım. 2024 yılında aynı yarışmada 'Hayal Gibi' isimli uzun metraj senaryomla finalist oldum.

Tekrar tekrar, senarist olma hayalimi hayatımı idame ettirecek şekilde gerçekleştiremeyeceğimi düşünüp vazgeçmek istedim; fakat zihnim hikayelerle dolu. Henüz sadece hikayesini kurguladığım ama senaryoya uyarlamadığım onlarca hikaye var aklımda. İstesem de bu hayali bırakamıyorum. 'Suzan Hanım'ın Bahçesi' de bu hayalimin son tezahürü. İyi okumalar dilerim.

